

F. Fastsættelse af andelsboligkvote for 1999.

Der foreslås for 1999 en kvote på 1.000 støttede private andelsboliger, svarende til et uændret niveau i forhold til 1998. I såvel finansloven for 1998 som forslaget til finanslov for 1999 er andelsboligkvoten for 1999 forudsat til de nævnte 1.000 boliger, jf. anmærkningerne til konto nr. 14.32.05.10 Ydelsesstøtte til andelsboliger. Forslaget om at fastsætte kvoten uændret

til 1.000 boliger i 1999 skønnes således ikke at have økonomiske konsekvenser.

G. Samlede økonomiske konsekvenser.

På grundlag af ovenstående gennemgang og forudsætninger er de samlede økonomiske konsekvenser for år 1999-2002 angivet i tabel 1:

Tabel 1. Offentlige merudgifter som følge af ændret finansiering af alment byggeri i faste 1999-priser. Mio. kr.

	1999	2000	2001	2002
Merudgifter til ydelsesstøtte	0	41	133	219
Skatteprovenu vedr. obligationsafkast - støttet byggeri.....	0	-20	-89	-160
Skatteprovenu vedr. obligationsafkast - sektorfinansiering.....	0	-5	-22	-39
Merudgift til boligstøtte som følge af ophævelse af 2 pct.'s regel.....	6	11	11	11
Lovforslagets nettovirkninger	6	27	33	31
- heraf staten.....	4	24	30	28
- heraf kommunerne	2	3	3	3

Anm: '-' angiver merindtægt/mindreudgift.

Med en vis usikkerhed skønnes lovforslaget samlet at betyde merudgifter i år 1999, 2000, 2001 og 2002 på henholdsvis 6, 27, 33 og 31 mio. kr. Merudgiften berører primært staten, idet kommunerne alene får merudgifter til boligstøtte på 2 mio. kr. i 1999 og 3 mio. kr. i 2000-2002.

Der vil således være tale om merudgifter i beskedent omfang på det korte sigt. På lidt længere sigt – efter godt 25 år – vil der være tale om en kort periode med stigende merudgifter, jf. nedenstående figur 3. Når de bagved liggende realkreditlån udamortiseres, og midler begynder at opsamles i nybyggerifonden, vil der dog være tale om mindreudgifter. I takt med at

flere og flere årgange begynder at bidrage til nybyggerifonden stiger mindreudgifterne kraftigt.

I tabel 2 er belyst størrelsen af de forventede udgifter for staten på meget langt sigt. Det skal understreges, at der her er tale om betydelig usikkerhed, fordi både rente og inflation kan ændre sig. På basis af de valgte forudsætninger vil der efter 30 års forløb, når belåningen vedrørende den første årgang er udamortiseret, samlet være tale om udgifter på cirka 100 mio. kr. for staten, men efter yderligere 20 år vil der årligt være tale om mindreudgifter på 1,4 mia. kr. stigende til 2 mia. kr. efter 70 år.

Tabel 2. Lovforslagets nettovirkninger på langt sigt i faste 1999-priser.

Årlige virkninger efter:	30 år	50 år	70 år
Merudgifter til ydelsesstøtte	2,2 mia. kr.	2,2 mia. kr.	2,2 mia. kr.
Større skatteprovenu vedr. obligationsafkast	-2,1 mia. kr.	-2,1 mia. kr.	-2,1 mia. kr.
Selvfinansiering via nybyggerifonden	-	-1,5 mia. kr.	-2,1 mia. kr.
Lovforslagets årlige nettovirkninger på statens udgifter	0,1 mia. kr.	-1,4 mia. kr.	-2,0 mia. kr.
Nutidsværdi ved 5% tilbagediskontering	-0,1 mia. kr.	-2,3 mia. kr.	-4,1 mia. kr.

Forløbet er skitseret i nedenstående figur 3. Stigningen efter godt 20 år skyldes, at statsstøtten med indeksslån med de aktuelle inflations- og renteforudsæt-

ninger vil være fuldt aftrappet, mens der med nominallån må forventes at skulle betales støtte over hele lånets løbetid på 30 år.